

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 2 3 5 0
Érkezett:	2022 OKT 18.
Példány:	1 Alkotmánybíróság 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
Melléklet:	4 db

2022. 10. 18.
AZ IRAT ELEKTRONIKUS MÓDON KÉSZÍTETT MÁSOLAT

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
ÜGYSSZÁM: 2.	
KEZDŐÍRATON:	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN /	
ÉRK.: 2022 -10- 0 7	
PÉLDÁNY:	FELZET:
MELLÉKLET:	KÖZTUK:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Spronz Júlia egyéni ügyvéd

[REDACTED] 0014439;

[REDACTED] a mellékletként P1 szám alatt csatolt meghatalmazás alapján

[REDACTED] indítványozó („Indítványozó”) képviselőként eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 27. §-a alapján a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság által 51.Pkf.632.958/2022/3. és 51.Pkf.632.998/2022/3. szám alatt hozott jogerős, eljárást lezáró végzéseivel szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék végzéseit – az elsőfokú végzések érintetlenül hagyásával – az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg, mivel az sérti az Indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésben foglalt magán- és családi életéhez, valamint kapcsolattartásához, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt bírósághoz forduláshoz, illetve tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

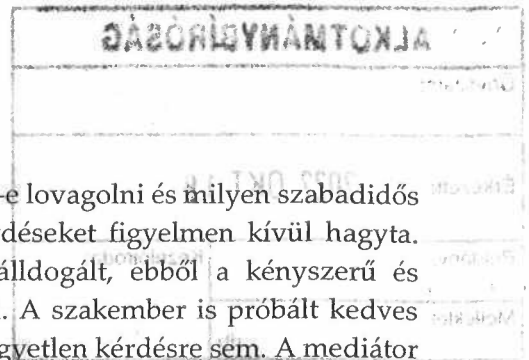
Indítványomat az alábbiakra alapozom:

I. Tényállás 1.

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 43.Pk.500.060/2022/12. számú, 2022. április 26. napon kelt végzésével elrendelte az Indítványozó 2012. július 6. napján született [REDACTED] nevű nevelt gyermekével a 2022. január 22. napján elmaradt folyamatos kapcsolattartás végrehajtását a Budapest Főváros Kormányhivatala XIV. Kerületi Hivatala Gyámügyi Osztály 2020. február 20. napján kelt BP-14/104/00525-4/20. számú – és a Budapest Főváros Kormányhivatala, mint másodfokú gyámhatóság BP/0506/379-2/2020. számú másodfokú határozata folytán 2020. október 21. napján véglegessé vált – határozata, valamint a Zuglói Család- és Gyermekjóléti Központtal 2020. november 17. napján kötött megállapodás alapján. A bíróság felhívta továbbá a gyermeket gondozó szülőt, az Indítványozó korábbi élettársát, [REDACTED] hogy a 2022. január 22. napján elmaradt folyamatos kapcsolattartás a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb 2022. július 22. napjáig pótolja.

[2] Az eljárás alapjául a 2022. január 22. napra előírt kapcsolattartási kísérlet szolgált, melynek alkalmával az Indítványozó nevelt lánya, [REDACTED] szülői kíséretben 10 órakor megjelent a Zuglói Családsegítő-és Gyermekjóléti Központ által működtetett kapcsolatügyelet épületében. A gyerek ugyan bejött a szobába, de Indítványozóra rá sem nézett és köszönését sem fogadta. Egy rendkívül kényelmetlen pozíciót felvéve állva besimult a falba, esélyt sem adott arra, hogy egymással kontaktusba kerüljenek. Indítványozó kedvesen beszélt hozzá, elmondta neki, hogy mennyire örül,

[REDACTED]

hogy ismét láthatja, érdeklődött felőle, hogy a gyerek hogy van, jár-e lovagolni és milyen szabadidős tevékenységeket végez még. ■■■■■ semmire sem reagált, a kérdéseket figyelmen kívül hagyta. Kezeit maga előtt mereven összekulcsolva a falnak fordulva álldogált, ebből a kényszerű és kényelmetlen néma pozícióból a mediátor sem tudta kimozdítani. A szakember is próbált kedves szavakkal közeledni a gyermekhez, de ■■■■■ neki sem válaszolt egyetlen kérdésre sem. A mediátor kérte a kislányt, hogy üljön le, ne álldogáljon a falnak befelé fordulva, aztán azt is felajánlotta neki, hogy egy másik szobába menjenek át játékot keresni. ■■■■■ azonban nem reagált a mediátor szavaira sem. Indítványozó felajánlotta, hogy csak játsszanak, ha nem akar beszélgetni, de a gyermek nem volt hajlandó megfordulni sem. ■■■■■ minden kommunikációtól elzárkózott, még akkor is, amikor Indítványozó korábban hozzá közel álló családtagjairól, a Nagyról és a Dédiről tett említést, akikkel az anya döntése következtében ■■■■■ nem tarthatja a kapcsolatot. Éppen az unokatestvéreket hozta Indítványozó szóba, amikor a mondat közepén a gyerek se szó, se beszéd kirohant a helyiségből és visszaszaladt a bejárathoz, mely bejárat előtt a szülők várahoztak. Ez 10 óra 8 perckor történt, 10 óra 10 perckor az aláírást követően már távoztak is a kapcsolatügyeletről.

[3] A fenti tényállás alapján az első fokon eljáró bíróság végzésében megállapította, hogy a gyermeket gondozó szülő (a továbbiakban: Kérelmezett) a kapcsolattartásra nem készítette fel megfelelően a kislányt, ezért az a határozat szerint nem valósult meg, mivel, „A bíróság álláspontja szerint a találkozás nem volt alkalmas a kapcsolattartás céljának elérésére, mivel annak során a gyermek ugyan megjelent, de ténylegesen nem töltött közös, minőségi és mennyiségi időt a kérelmezővel.” Az elsőfokú bíróság kimondta, hogy a Kérelmezett a gyermeket a kapcsolattartásra nem készítette fel megfelelően, ezért a kapcsolattartás elmaradása a kérelmezettnek felróható, s terhére értékelte azt is, hogy az anya a kapcsolattartás idejére nem hagyta el a családsegítő területét.

[4] E végzés ellen Kérelmezett fellebbezett, kérve annak **hatályon kívül helyezését és az alapjául szolgáló eljárás megszüntetését.** Az Indítványozó a fellebbezési ellenkérelmében a végzés helyben hagyását kérte annak helyes indokainál fogva. A fellebbezés nyomán a Fővárosi Törvényszék járt el és a támadott végzéssel, azaz az 51.Pkf.632.958/2022/3. számon 2022. július 5-én kelt, az Indítványozó jogi képviselője által 2022. augusztus 8. napon kézhez vett végzésével a Pesti Központi Kerületi Bíróság 43.Pk.500.060/2022/12. számú végzését megváltoztatva a kérelmet elutasította, s a Kérelmezett első és másodfokú eljárási költségeinek viselésére kötelezte az Indítványozót.

[5] A másodfokú bíróság a döntését azzal indokolta, hogy az Indítványozó a Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámügyi és Igazságügyi Főosztály BP/0506/379-2/2020. számú, 2020. október 21. napján kelt másodfokú végleges határozatára alapította a végrehajtási kérelmét, e határozatot azonban a Fővárosi Törvényszék a 2.K.701.418/2021/70. számú ítéletével – az elsőfokú végzés meghozatalát követően, de a másodfokú eljárás folyamatban léte alatt - megsemmisítette és Budapest Főváros Kormányhivatalát új eljárásra kötelezte. **S mivel a Fővárosi Törvényszék a másodfokú gyámhatósági határozatot visszaható, ex tunc hatállyal semmisítette meg, így abból jogok és kötelezettségek sem fakadhatnak, és a döntés kikényszerítésének, így végrehajtásának sem lehet helye. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a végrehajtás elrendelésének feltételei nem állnak fenn a tárgybani kapcsolattartási alkalmat illetően, mivel nincsen végrehajtandó határozat.** A másodfokú bíróság végzésében hangsúlyozta, „A végrehajtás elrendelése fogalmilag kizárt egy olyan határozat alapján, amelyet a nemperes eljárás folyamatban léte alatt megsemmisítettek, az ilyen határozat ugyanis jogi értelemben nem létezik.”

II. Tényállás 2.

[6] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 43.Pk.500.110/2022/7. számú, 2022. május 5. napon kelt végzésével elrendelte az Indítványozó 2012. július 6. napján született [REDACTED] nevű nevelt gyermekével a **2022. március 5. napján elmaradt folyamatos kapcsolattartás végrehajtását** a Budapest Főváros Kormányhivatala XIV. Kerületi Hivatala Gyámügyi Osztály 2020. február 20. napján kelt BP-14/104/00525-4/20. számú – és a Budapest Főváros Kormányhivatala, mint másodfokú gyámhatóság BP/0506/379-2/2020. számú másodfokú határozata folytán 2020. október 21. napján véglegessé vált – határozata, valamint a Zuglói Család -és Gyermekjóléti Központtal 2020. november 17. napján kötött megállapodás alapján. A bíróság felhívta továbbá a gyermeket gondozó szülőt, az Indítványozó korábbi élettársát, [REDACTED] hogy a 2022. március 5. napján elmaradt folyamatos kapcsolattartás a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb 2022. szeptember 5. napjáig pótolja.

[7] Az eljárás alapjául a 2022. március 5. napra előírt kapcsolattartási kísérlet szolgált, melynek alkalmával az Indítványozó nevelt lánya, [REDACTED] szülői kíséretben 10 órakor megjelent a Zuglói Családsegítő-és Gyermekjóléti Központ által működtetett kapcsolatügyelet épületében. Indítványozó a kapcsolatügyeleti szoba falára 4 db családi fényképet ragasztott, melyeken [REDACTED] és ő, valamint [REDACTED] és Indítványozó nagymamája és más családtagjai láthatóak együtt. [REDACTED] a szobába történő belépésekor nem köszönt, nem fogadta a nevelőanya köszönését, csak beállt egy olyan sarokba, ahol nem volt fotó. 15 percet töltött a szobában gyermek, ezen idő alatt egyetlen kérdésre sem válaszolt és egyáltalán semmire sem reagált, akár Indítványozó, akár a mediátor kérdezte őt vagy szólt hozzá. Próbálták a kislányt különböző játékokba bevonni, ám nem jártak sikerrel, [REDACTED] végig a szoba befelé nyíló ajtaja mögött állt a sarokban háttal mindenkinek. A mediátor megemlítette, hogy [REDACTED] a fényképekhez képest már sötétebb színű a haja és elmondta a gyerekeknek, hogy mennyire szép a mosolya. Indítványozó további kísérleteket tett a beszélgetésre, felemlgetve régi közös emlékeket, megdicsérve [REDACTED] öltözékét, a divatos cipőjét és az ízlését, ekkor azonban a kislány se szó, se beszéd távozott a szobából. Kérték, hogy maradjon még, ne menjen el, de ő távozott és már nem is jött vissza. Ez 10:15 órakor történt. Kérelmezett mindezidő alatt az üveg bejárati ajtó előtt várakozott végig, jól látható helyen.

Ez az alkalom nem került pótlásra a rá következő héten, ugyanis 2022. március 12-én Kérelmezett a 2021. május 15-én elmaradt kapcsolattartás pótlásának biztosítását kísérelte meg.

[8] A fenti tényállás alapján az első fokon eljáró bíróság végzésében megállapította, hogy a gyermeket gondozó szülő, vagyis a Kérelmezett, a kapcsolattartásra nem készítette fel megfelelően a kislányt, ezért az a határozat szerint nem valósult meg, mivel, *„A bíróság álláspontja szerint a találkozás nem volt alkalmas a kapcsolattartás céljának elérésére, mivel annak során a gyermek ugyan megjelent, de ténylegesen nem töltött közös, minőségi és mennyiségi időt a kérelmezővel.”* Az elsőfokú bíróság kimondta, hogy a Kérelmezett a gyermeket a kapcsolattartásra nem készítette fel megfelelően, ezért a kapcsolattartás elmaradása a kérelmezettnek felróható, s terhére értékelte azt is, hogy az anya a kapcsolattartás idejére nem hagyta el a családsegítő területét.

[9] E végzés ellen Kérelmezett fellebbezett, kérve annak **hatályon kívül helyezését és az alapjául szolgáló eljárás megszüntetését**. Az Indítványozó a fellebbezési ellenkérelmében a végzés helyben hagyását kérte annak helyes indokainál fogva. A fellebbezés nyomán a Fővárosi Törvényszék járt el és a támadott végzéssel, azaz az **51.Pkf.632.998/2022/3. számon 2022. július 7-én kelt, az**

Indítványozó jogi képviselője által 2022. augusztus 8. napon kézhez vett végzésével a Pesti Központi Kerületi Bíróság 43.Pk.500.110/2022/7. számú végzését megváltoztatva a kérelmet elutasította, s a Kérelmezett első és másodfokú eljárási költségeinek viselésére kötelezte az Indítványozót.

[10] A másodfokú bíróság a döntését azzal indokolta, hogy az Indítványozó a Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámügyi és Igazságügyi Főosztály BP/0506/379-2/2020. számú, 2020. október 21. napján kelt másodfokú végleges határozatára alapította a végrehajtási kérelmét, e határozatot azonban a Fővárosi Törvényszék a 2.K.701.418/2021/70. számú ítéletével – az elsőfokú végzés meghozatalát követően, de a másodfokú eljárás folyamatban léte alatt - megsemmisítette és Budapest Főváros Kormányhivatalát új eljárásra kötelezte. **S mivel a Fővárosi Törvényszék a másodfokú gyámhatósági határozatot visszaható, ex tunc hatállyal semmisítette meg,** így abból jogok és kötelezettségek sem fakadhatnak, és a döntés kikényszerítésének, így végrehajtásának sem lehet helye. **A másodfokú bíróság álláspontja szerint a végrehajtás elrendelésének feltételei nem állnak fenn a tárgybani kapcsolattartási alkalmat illetően, mivel nincsen végrehajtandó határozat.** A másodfokú bíróság végzésében hangsúlyozta, *„A végrehajtás elrendelése fogalmilag kizárt egy olyan határozat alapján, amelyet a nemperes eljárás folyamatban léte alatt megsemmisítettek, az ilyen határozat ugyanis jogi értelemben nem létezik.”*

[11] **Az ügy előzményeként** előadni kívánom, hogy Budapest Főváros Kormányhivatala XIV. Kerületi Hivatalának Gyámügyi Osztálya a 2020. február 20. napján kelt BP-14/104/00525-4/2020. számú határozatával szabályozta az Indítványozó mint nevelőszülő és a 2012. július 6. napján született [REDACTED] nevű gyermeke közötti kapcsolattartást. A Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámügyi és Igazságügyi Főosztálya, mint másodfokú gyámhatóság a BP/0506/379-2/2020. számú határozatával az elsőfokú gyámhatóság határozatát – a fokozatosság elvének figyelembe vételével – megváltoztatta. A határozat 2020. október 21. napján véglegessé vált. E végleges határozat értelmében az Indítványozó jogosult volt a gyermekkel a Zuglói Családsegítő- és Gyermekjóléti Központban, a kapcsolattartást biztosító szakember jelenlétében és tanácsadása mellett kapcsolatot tartani minden hónap páratlan szombati napján 9.00-12.00. óra között. A határozat rendelkezett továbbá a kapcsolattartás lemondása és pótlása részletszabályairól is.

[12] E másodfokú végleges határozat bírósági felülvizsgálatát mind az Indítványozó, I. rendű felperesként, mind a Kérelmezett, II. rendű feleperesként kezdeményezte. Az ennek nyomán folyó közigazgatási perben a Kérelmezett két alkalommal kérte azonnali jogvédelem keretében halasztó hatály elrendelését. Első kérelmét a Fővárosi Törvényszék 2021. február 15. napon kelt 59.K.701.418/2021/5. számú végzésével elutasította, mely ellen kérelmezett fellebbezett. Fellebbezését a Kúria 2021. május 19. napon bírálta el, s Kpkf.V.40.121/2021/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatására kötelezte, mivel a Fővárosi Törvényszék végzését érdemi felülbírálatra alkalmatlannak tartotta, tekintve, hogy a bíróság a tényállást nem állapított meg, döntése jogi indokolást nem tartalmazott. Ennek folyományaként született meg a Fővárosi Törvényszék 2021. június 16. napon kelt 59.K.701.418/2021/18. számú végzése, mellyel a közigazgatási bíróság azonnali jogvédelem keretében elrendelte a keresetlevél benyújtásának teljes halasztó hatályát a másodfokú gyámhatósági határozat végrehajtására kiterjedően. E döntés ellen az Indítványozó terjesztett elő fellebbezést, amelynek a Kúria helyt adott, Kpkf.VI.40.684/2021/3. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék végzését megváltoztatta és a kérelmezett azonnali jogvédelem iránti kérelmét elutasította. A Kúria tényként rögzítette, hogy az Indítványozó a gyermekkel hat éves koráig közös háztartásban élt, a gyermek életében aktívan részt vett, közöttük érzelmi kötődés állt

fenn. A Kúria úgy ítélte meg, hogy a kapcsolattartásra vonatkozó gyámhatósági határozat szerinti kapcsolattartás a kiskorú gyermeket nem veszélyezteti, testi és lelki fejlődését nem károsítja. Mérlegelése során arra az eredményre jutott, hogy a halasztó hatály elrendelése súlyosabb károsodást eredményezhet, mint a határozat végrehajtása. A Kérelmezett azonban 2021. november 28. napon újabb kérelmet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez az azonnali jogvédelem biztosítása érdekében, melyet a Fővárosi Törvényszék 2.K.701.418/2021/45. számú végzéssel, 2022. január 13. napon elutasított. A Kérelmezett e végzést megfellebbezte, a Kúria az ügyben 2022. március 16. napon meghozott, Kpkf.II.39.201/2022/3. számú döntésével az elsőfokú végzést helyben hagyta. Ahogy arra fentebb már hivatkoztam, a Fővárosi Törvényszék 2022. május 5. napon hozta meg 2.K.701.418/2021/70. számú ítéletét, melyben az Indítványozó kereseti kérelmének nagyrészt helyt adva a Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámügyi és Igazságügyi Főosztály BP/0506/379-2/2020. számú határozatát megsemmisítette, a hatóságot megismételt eljárásra kötelezte. A Fővárosi Törvényszék túlnyomórészt az Indítványozó kereseti kérelmének helyt adva megállapította, hogy a Kormányhivatal nem tett eleget indoklási kötelezettségének, a határozat ellentmondásos és végrehajthatatlan rendelkezéseket tartalmazott, és megalapozatlannak ítélte a Kérelmezett felróható, rosszhiszemű magatartására vonatkozó megállapításait, ezek orvoslására kötelezte az alperesi hivatalt a megismételt eljárásban.

[13] A közigazgatási perrel párhuzamosan még 2021. május 3-án a Kérelmezett a kapcsolattartás helyszínének megváltoztatása érdekében az illetékes gyámhatósághoz fordult, 2021. július 1. napján pedig a nevelőszülői kapcsolattartás megszüntetése iránt kezdeményezett eljárást. S noha a kerületi kormányhivatal először – az Indítványozó kérelmének helyt adva – e két eljárásnak a közigazgatási per befejezéséig történő felfüggesztését rendelte el, utóbb, a 2022. február 8. napon hozott BP-14/104/00449-17/2022. számú végzésével a két eljárás folytatásáról rendelkezett. E két eljárás eredményeként született meg a kapcsolattartás megvonására irányuló kérelmet elutasító, BP-14/104/00449-54/2022. számú határozat, valamint a 2022. április 26. napon kelt, BP-14/104/00449-53/2022. számú határozat, mely utóbbi a kapcsolattartást akként változtatta meg, hogy *„Hajdú Mónika felügyelt kapcsolattartás keretében jogosult a gyermekkel kapcsolatot tartani minden hónap páratlan szombati napján 9.00-12.00 óráig a Balatonfüredi Szociális Alapszolgáltatási Központ (8230 Balatonfüred, Kéki utca 6.) erre a célra kijelölt helyiségében, kapcsolattartást biztosító szakember jelenlétében és tanácsadása mellett”,* továbbá szabályozta a kapcsolattartás részleteit, többek közt a pótlás rendjét is.

[14] A tényállás lényegét röviden összefoglalva: az Indítványozó a 2022. január 22-én és 2022. március 5-én esedékes, az elsőfokú bíróság döntése alapján a Kérelmezett magatartása miatt meghíúsult kapcsolattartási alkalmak végrehajtására indult nemperes eljárásokban amiatt lett „pervesztes”, így amiatt hiúsult meg a kapcsolattartást elrendelő határozat végrehajtása az adott alkalmak tekintetében, mert a támadott döntéseket meghozó másodfokú bíróság álláspontja szerint a tárgybani kapcsolattartási alkalmakat követően a Fővárosi Törvényszék a kapcsolattartás rendjét szabályozó gyámhatósági határozatot megsemmisítette. A Kérelmezett és az Indítványozó által egyaránt megtámadott határozat megsemmisítésére azonban eljárási okból került sor, és Indítványozó kapcsolattartási jogát sem ebben, sem más eljárásban sem gyámhatósági, sem bírósági határozat nem vonta meg soha. A támadott másodfokú határozat tehát Indítványozót a folyamatosan fennálló kapcsolattartási jogának megsértéséből eredő igény érvényesítésétől zárta el egy utóbb született, a kapcsolattartási jog megvonásaként nem értelmezhető bírósági ítélet alapján.

III. Eljárási kérdések, befogadhatóság

Tekintettel arra, hogy a két jelen panasszal támadott végzés szinte szó szerint ugyanazon indoklást tartalmazza, így az eljárási kérdéseket és a jogi érvelést az alábbiakban a két végzés tekintetében egységesen adom elő.

Alaptörvényben foglalt jog sérelme, érintettség, jogorvoslati lehetőség hiánya

[15] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés az indítványozó Alaptörvényben foglalt jogát sérti és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Ugyanezen szakasz (2) bekezdés a) pontja alapján jogállástól függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet, aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt. Az Indítványozó természetes személy, aki ténylegesen is kérelmezőként járt el mindkét nemperes eljárásban, a támadott végzések az általa kezdeményezett igényérvényesítést utasították el.

[16] Az támadott végzések nyomán a jelen indítvány érdemi indokolásában kifejtetteknek megfelelően sérült az Indítványozó Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésben foglalt magán- és családi élethez, kapcsolattartáshoz való joga, hiszen a döntés elutasította az elmulasztott kapcsolattartási alkalommal kapcsolatos, bírósági úton előterjesztett igényérvényesítését. Az ügyben az Indítványozó tehát az alapulfekvő bírósági eljárásban fél (kérelmező) volt, rá a döntés rendelkezést tartalmaz, jogaira és kötelezettségeire kihat.

[17] A törvényszék végzésével szemben további rendes jogorvoslati lehetőség nem áll a rendelkezésére. Az Indítványozó nyilatkozik, hogy az ügyben felülvizsgálati kérelemmel egyik ügyben sem élt, erre jogi lehetőség sem áll fenn.

Bírói döntést befolyásoló alaptörvény-ellenesség, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

[18] Az Abtv. 29. § alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

[19] Az Indítványozó ezzel kapcsolatban rámutat, hogy jelen ügyben a támadott döntések tartalmából az következik, hogy a gyámhatósági kapcsolattartási határozat formai-eljárási okból történő, a kapcsolattartási jog megvonásáról nem rendelkező utóbbi közigazgatási bírósági megsemmisítése miatt elenyészik a kapcsolattartásra jogosult azon joga, hogy a korábban hatályos kapcsolattartási rend szerint a gyermeket gondozó fél által elmulasztott kapcsolattartást pótolta. Ez egyrészt a konkrét ügyekben nyilvánvalóan kihatott a döntés érdemére, hiszen a számára kedvező elsőfokú végzéseket követően az Indítványozó kérelmeit a törvényszék mindkét ügyben elutasította. Másrészt a kérdés egyben alapvető alkotmányjogi jelentőséggel is bír az Indítványozó álláspontja szerint, hiszen az ügy a gyermekkel való hozzátartozói kapcsolattartást jogvita esetén kikényszeríteni hivatott intézményrendszer működésével összefüggő alapvető, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti alapjogok lényegét érintő kérdéseket vet fel.

Határidő

[20] Az Abtv. 30. § (1) bekezdés alapján jelen alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntések, azaz a támadott végzések kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. A törvényszék mindkét döntését 2022. augusztus 8. napján kézbesítették az Indítványozó jogi képviselője részére, azaz az alkotmányjogi panasz előterjesztésének törvényi határideje 2022. október 7. napja, tehát az Indítványozó jelen panasz benyújtásakor a törvényben foglalt határidőt megtartotta.

IV. Az indítvány érdemi indokolása

[21] Az Indítványozó álláspontja szerint a jelen ügy alapját képező kérelmei elutasításával az alábbiakban kifejtettek szerint sérült az Indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésben foglalt magán- és családi élethez, valamint kapcsolattartásához, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt bírósághoz forduláshoz, illetve tisztességes bírósági eljáráshoz való joga.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének sérelme

[22] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, kapcsolattartását tiszteletben tartsák. Az állandó alkotmánybíróági gyakorlat alapján a nevelőszülők kapcsolattartási jogának érvényesítésével kapcsolatos igények ezen alapjog védelme alatt állnak.

[23] A támadott döntések Indítványozó fennálló, érvényesíteni próbált kapcsolattartási jogát indokolatlanul, azt megalapozó alkotmányos indok fennállása nélkül vonják el, hiszen abból – a jelen indítvány [14] bekezdésében már kifejtettekkel összhangban – egyfelől az következik, hogy a konkrét ügyekben az elsőfokú döntésekkel is igazolt módon alappal kezdeményezett jogérvényesítés sikertelen lett, másfelől pedig az, hogy a konkrét kapcsolattartási alkalmak pótlására, illetve az érintett időszak tekintetében alapjogi megalapozottsággal rendelkező jogának érvényesítésére nem marad Indítványozónak jogorvoslati eszköze. Így a döntések sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését.

[24] Indítványozó álláspontja szerint a Bpnt.-nek a támadott döntések által hivatkozott és alkalmazott 22/A. §-ának nem tulajdonítható alkotmányosan olyan értelmezés, amely az Indítványozó már biztosított kapcsolattartási jogával kapcsolatos, múltbeli jogsértéssel összefüggő igényeit olyan későbbi bírósági döntés alapján korlátozza, amelyből annak megvonása nem következik. Erre tekintettel az Indítványozó az ügyben alkalmazott törvényi rendelkezést nem tartja ugyan alkotmányellenesnek, ám kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szükség szerint vizsgálja meg annak a lehetőségét a támadott döntések megsemmisítésének esetére, hogy a rendelkezés alkalmazásával kapcsolatban alkotmányos értelmezési követelményt rögzítsen.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme

[25] Az Alaptörvény XXVII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy a tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]]. A tisztességes eljárás (fair trial) az Alkotmánybíróság szerint „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95]

[26] A támadott döntések ezen követelményeket az Indítványozó álláspontja szerint azért sértik, mert bár formai értelemben azok nem vonták el tőle a bírósági eljárás – az igény jellegéből fakadóan privilegizált,

nemperes eljárás keretében történő, de bírói úton megvalósuló – kezdeményezésének lehetőségét, azonban azok tartalma a jogi igény érdemi elbírálásának mellőzéséhez vezetett. Így a törvényszék eljárási kérdésben hozott, a folyamatban lévő közigazgatási eljárást és a nemperes jogérvényesítés viszonyát érintő döntése arra az eredményre jutott, hogy az Indítványozó bírósági igényérvényesítésének lehetőségét a támadott döntések megvonták. Ez pedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére vezetett.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság által 51.Pkf.632.958/2022/3. és 51.Pkf.632.998/2022/3. szám alatt hozott jogerős végzéseit – az elsőfokú végzések érintetlenül hagyásával – az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Az Indítványozó az Abtv. 52. § (5) bekezdés alapján kéri az indítványban szereplő természetes személyazonosító adatainak zárt kezelését.

Budapest, 2022. október 7.

dr. Spronz Júlia
az Indítványozó jogi képviselője

